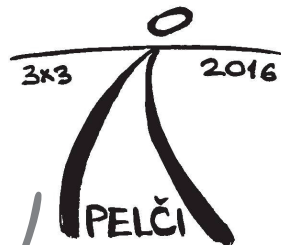

Otrā

Pelču 3x3 saietā avīze 2016. gads Pirmdienā 25. jūlijs

Dienas tēma

Ceļavējs

Ja es būtu ceļavējs, es vienmēr zinātu, kurā virzienā man šodien jāpūš. Es godīgi novērtētu: ja kādam šodien jānāk no Kuldīgas uz Pelčiem, tad pūstu tā, lai vējš gājējam no muguras. Un tad, kad gājējs priecīgs dotos atpakaļ uz Kuldīgu, es arī pagriežtos uz otru sānu un nu pūstu pretējā virzienā. Tik vienkārši!

Pelči, mēs esam klāt!

Un esam te tiešām gaidīti. To Pelču 3x3 saietā dalībniekiem apliecina gan tā saimnieki Daiga un Aldi Bitinieki, gan visi vietējie ļaudis, kurus viņi šai pusē aizrāvuši ar 3x3 ideju.

"No visām 3x3 nometnēm, ko esam vadījuši, šī ir vistuvāk mūsu pašu mājām Kuldīgā. Daudz kur esam saietiem vietas meklējuši, bet nebijām iedomājušies, ka varam 3x3 vadīt te – Pelčos. Tāpēc aicinu ikvienu no jums šonedēļ justies kā mājās un vienmēr atcerēties šo vietu," saietā atklāšanā aicināja Daiga Bitiniece. Viņa stāstīja, ka šī ir īpaša 3x3 nometne – apmēram 60% dalībnieku tajā ir pirmoreiz. Un viņiem jo īpaši jāizmanto 3x3 zelta padoms: negaidi, kad tev kāds nāks klāt – pienāc klāt pats, uzrunā katru ar tu un jūties kā mājās, jo te esi starp savējiem. Arī saietā karoga pacelšana tika uzticēta saimei, kas

3x3 ir pirmoreiz, – Sirvidu ģimenei no Ozolniekiem.

3x3 kustības mamma Līga Ruperte teica lielu paldies visiem, kas šonedēļ ir Pelčos, īpaši novērtējot tos, kas 3x3 pirmoreiz, jo tas ir liels risks: velīt savu laiku un līdzekļus, lai ļautos nezināmajam. "Bet viss būs labi! Jūs dabūsi tieši tik, cik ieliksi iekšā," solīja Līga.

Patiesi sirsnīgus vārdus saņēmām arī no Pelču skolas direktores Ināras Oļenas. Līdz ar atzišanos, ka ikviens no mums te ir ļoti, ļoti gaidīts, viņa vēlēja, lai šī nedēļa ir labākā visā vasarā. Un, lai tāda tā būtu, jāizdara viss, ko vēlēja Kuldīgas novada domes izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga: jānopeldas Ventas rumbā, jāizstaigā Kuldīgas vecpilsētas ielas un jānofotografējas un jāiedzer tēja ar Ēvaldu Valteru. Tad tu dzīvosi vēl 100 gadus un varēsi visiem stāstīt: ek, kur labi bija toreiz – 2016. gada jūlija pēdējā nedēļā Pelčos!

Lolita

Bet tu jau zini, kā ir: reizēm ceļā ir tāds pretvējš, ka sit sejā asu sniegu vai gaudodams pūš tieši uz plikā kakla, jo šalle ir aizmirsta mājās. Ko tad dari tu? Es pagriežu muguru un eju pret vēju – gribu vēju piemānīt. Gribu, lai tas pārdomā un sāk pūst no otras puses. Vai arī noliecu pieri zemu, zemu, iebāžu degunu aiz apkakles un sevi mierinu: ar katru solīti tu esi tuvāk mājām, ar katru solīti tu esi tuvāk mājām... Bet dzīvē – dzīvē tā nedaru. Ja pretvējš tāds, ka gāž domas no kājām, labāk piestāju ceļmalā un padomāju: vai tiešām man tur jāiet? Jo esmu droša, ka dzīves ceļavējs zina, ko dara: tas atved, aizved, pavirza, iedrošina un uzmundrina.

Labu tev 3x3 ceļavēju! Tā gribu teikt katram, kam Pelču 3x3 ir pirmais. Iespējams, ir visai grūti uzreiz visu aptvert un, ai, kas vēl būs! Vēl bērni sāks trešajā saietā dienā niķoties, vēl šķitīs, ka ļoti gribas mājās, bet – ļaujies šim 3x3 vējam! Tas ierauj savā virpulī, un tu jau redzi, CIK ļoti. Ierauj tā, ka aiznes uz otro, piekto un desmito 3x3 nometni. Tāds tas 3x3 ceļavējs. Gudrinieks, ne?

Lolita

Otrdien, 26. jūlijā

TĒMA – CEĻOTPRIEKŠ

No 7.00 Makšķerēšana – pie Ulda Pelčera viņa zivju diķos

8.00-9.00 Celšanās, rīta modināšana

9.00-9.30 Brokastis

9.30-10.00 TV, informācija, dienas tēma, jubilāru sumināšana skolas 3.st. zālē

10.15-12.45 Rīta ievirzes

13.00-13.30 Pusdienas

13.30-20.00 Ekskursija

20.00-21.00 Vakariņas

21.00 Vakardziesma.

Vakara pasaciņa

21.30-22.30 Novadniece Indra Burkovska pils parkā

22.30-23.30 Danči mazajiem parkā

22.30-23.30 Nakts viesi – Inese Krūmiņa pils 2.st. zālē

23.30... Danči no 14 gadiem parkā; nīkšana pili

Trešdien, 27. jūlijā

TĒMA – CEĻAMAIZE

No 7.00 Makšķerēšana – pie Ulda Pelčera viņa zivju diķos

8.00-9.00 Celšanās, rīta modināšana

9.00-9.30 Brokastis

9.30-10.00 TV, informācija, dienas tēma, jubilāru sumināšana skolas 3.st. zālē

10.15-12.45 Rīta ievirzes

13.00-14.00 Pusdienas

14.00-16.00 Pēcpusdienas ievirzes

16.15-17.15 Apvārsnī Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa; pils 2.st. zālē

16.15-18.30 Pievakares nodarbības

18.30-19.30 Vakariņas

19.30-21.00 Grāmatas 3x3 atklāšana pils parkā

21.00 Vakardziesma.

Vakara pasaciņa

21.30-23.30 Brīvais mikrofons pils parkā

22.30-23.30 Danči mazajiem parkā

23.30... Danči no 14 gadiem parkā; nīkšana pili

Pelču kļavas, mūsu darbs

Kļavu stādīšanu ļaudis gaidīja pacietīgi un nu tik ilgi, ka vairākas reizes izskanēja bažas, ka tās noteikti stāda kaut kur citur. Taču pēc raženas pusstundas atskanēja mundrs aicinājums ķerties pie darba.

Visi devāmies norādītajā virzienā, meitenītes vilka baltus un rozā darba cimdiņus, bet... tad mēs ieraudzījām kļavas. KĻAVAS! Trīs vīri ar pūlēm varēja tās pacelt un ķerrā nogādāt līdz stādīšanas vietai. Sievu entuziasms

saplaka, jo arī zeme izrādījās trakoti cieta – brīžiem vīri pat ar laužni cirta un tikai tad raka. Viņas vēlējās fonā uzdziedāt, bet nezināja rakšanas dziesmu, tāpēc piedāvāja, ka varētu tās vieta vismaz pavaidēt.

Jāatzīst, ka gan lieli, gan ne tik lieli vīri strādāja patiešām dūšīgi. Stādīšanu vadīja un rīkoja Dainis Michelis un Ina Rathena – viņi vislabāk saprata, kā visu vajag darīt. Pēc vakariņām viss bija galā – iestādīts, aplaistīts un acīm noglāstīts.

Pie skolas iebraucamā ceļa viesus Pelčos tagad sagaidīs lauku kļavas, kas izaudzētas stādaudzētavā "Basteji". Mūsu paveiktais ir dāvana Pelčiem: kočiņi ir viņu pašu, bet darbs – mūsu.

Iveta

Paziņojumi

- Vai gadījumā ceturtdienas vakarā kāds nebrauc uz Rīgu? Ja kāds brauc, lūdzu, paņemiet Jurģi Spulenieku!

- Automašīnas asfaltētajā laukumā pie Pelču pils saietā dalībnieki novietot nedrīkst, tām paredzēta cita vieta – zālienā.

- Katru vakaru danču un nīkšanas laikā pie jauniestādītajām kļavām būs ugunskurs, pie kura pulcēties un dziedāt.

- Aušanas ievirzes vadītājs Ziedonis Āboliņš piedāvā saietā dalībniekiem izaust grāmatzīmes ar izvēlēto cilvēka vārdu. Pasūti jau tagad un saņem piemiņas suvenīru līdz saietā beigām. Maksa par grāmatzīmi – 5 eiro.

- Otrdien spoku stāsti Pelču pili sākas 10.15. Pulcēšanās folkloras ievirzes telpā 2.stāvā. Īpašais ciemiņš Liesma Lagzdīņa no Kuldīgas.

- Rīt, otrdien, 26.jūlijā, žigli paēdam pusdienas un jau 13:30 kāpjām autobusus, kas stāvēs Pelču centrā pie veikala. Lūdzu, brauciet tajā maršrutā, kuru esat izvēlēties. Driest aiz autobusa braukt arī ar savu mašīnu.

- Ierakstu studija ziņo, ka dziesmas ierakstīt varēs tikai līdz trešdienas vakariņām! Esiet drosmīgi un dodieties jau tagad! Studija atrodas jaunās skolas pagrabstāvā, rotaļu istabā.

- Atrasto mantu kaste atrodas info centrā – šeit vari ielikt atrastās lietas, kā arī meklēt nozaudētās.

Pelču 3x3 ģimenes

Bumbieru ģimene no Ozolniekiem: mamma Gunita, tētis Pēteris, bērni Rūdolfs, Evelīna un Krišjānis. Vecākiem, Gunitai un Pēterim, tā nav dzimtā puse – dzīve viņus turp aiznesa. Ģimene jau bijusi trīs 3x3 saietos, ceturtajā pieteicās, jo, kā domā Gunita, te vienmēr ir kas jauns, ko dzirdēt un praktiski izdarīt: „3x3 ir sajūta, ka esi nonācis citā Latvijā. Diemžēl šo sajūtu neizdodas saglabāt, tāpēc tā jādabū atkal.” Saiets viņiem ir lielisks avots, lai uzpildītu enerģiju un arī iegūtu zināšanas. „Latvijas vēsture ir ļoti dažāda. Skatoties manu un vīra ģimenes vēsturi – divas dažādas situācijas. Opaps no manas puses 1943. gadā ienāca no Baltkrievijas, tāpēc mana ģimene izvairījās no padomju laika represijām šeit, bet pirms tam viņu bija skārušas represijas, kas vērsās pret baltkrieviskiem un ukraiņiem. Vīra ģimeni skāra 1905. gada notikumi un padomju laika represijas. Mēs visam pa vidu, apgūdami latvisko un meklējami atbildes, visu laiku mācīdamies,” stāsta Gunita. Viņa priecājas, cik ļoti gan ikdienā, gan saietā tikt galā ar mazajiem bērniem palīdz vecākais dēls, kurš nupat atgriezies no Austrālijas Graša nometnes Ģendertos.

Sirvidu ģimene no Ozolniekiem. Ģimene, kas uzvilka mastā Pelču 3x3 karogu un visu nedēļu būs redzami sarkanos lakatiņos. Mamma Maija saka: lai meitas vieglāk pamānīt. „Citādi viņas nevar valdīt,” tētis Ziedonis smaidot teic par savām puķītēm – Margrietu, Madaru, Gundegu, Magoni. Jaunākajai gads, vecākajai – desmit. 3x3 viņi ir pirmoreiz un jūtas labi, jo pie nometnēm pieraduši: vairākkārt piedalījušies VEF kultūras pils jauktā

kora „Dzīne” nometnēs. Šajā kori dzied abi vecāki, un mēģinājumu laikā meitas pieskata auklīte. Maija ar prieku kalpo ģimenei, Ziedonis strādā lidostā – piegādā lidmašīnām degvielu. Abi nesen sākuši mācīties mūzikas skolā. Viņš – spēlēt saksofonu, viņa – vijoli. Maija bērniībā apguvusi klavierspēli, pašmācībā ģitārspēli un to kursus un mūzikas skolā mācījusi bērniem. Beidzot pati ir skolniece! Arī meitas mācās mūzikas skolā un darbojas folklorā.

Rozenbergu ģimene no Vidzemes jūrmalas, Ainažu pagasta. Abi vecāki, Iveta un Monvīds, ir skolotāji, dēli – skolnieki. Vecākais dēls, arī Monvīds, mācās 8. klasē, dvīņi Jēkabs un Ernests – 6. klasē. Saietā visi ir otro reizi. IZRādās, ka ģimenē sapnis par 3x3 iemītiņāties daudz agrāk. „Es katru gadu meklēju un lasīju informāciju par saietu, zināju, kur tas būs un kas tajā notiks, bet dažādu iemeslu dēļ uz to netikām,” atceras Iveta. „Pateicoties manam vīram, kas pirms trim gadiem aizbrauca strādāt uz Vācijas un pasniedz privātsiņas mūzikā, varam īstenot 23 gadu sapni. Emocijas nevar izteikt vārdos...” Saieta nozīme jo lielāka tāpēc, ka tas apvieno ģimeni. Ikdienā bērni ar tēti neredzas, cik nu palaikam viņš atbrauc brīvdienās. „Mēs nealkstam pēc ārzemēm, diemžēl tāda ir situācija,” nosaka mamma. Viņa saietā domās ir arī ar omīti, kas nu jau aizsaulē. Kaucmindiete par saietu nešaubīdamies tektu: braucam!

Agrita

Pelču saietā emblēmā: gan ainava, gan cilvēks

Pelču 3x3 saietā zīmes autore ir Agrita Krieviņa. Pieredzējušākie nometnieki viņu pazīst arī kā Purciemu, jo Agrita dzīvo Purvciemā. Turklāt Agrita ne vien zīmē, bet arī darina ādas apavus un rotas. Tieši ādas apstrāde viņu iepazīstināja ar 3x3.

Kā sākās Tavs ceļš 3x3?

Viss sākās ar dāvanu sievu kopai "Vilcenes" – uzdāvināju ādas auskarus un rokassprādzi ar Jāņu vainaga motīvu. Inese Krūmiņa manu darinājumu bija ieraudzījusi un uzaicināja mani 3x3 vadīt ādas apstrādes ievirzi. Nekad to nebiju darījusi, prasīju: kas man jādara?

Ko Tu esi darījusi 3x3 saietos kā darbiniece?

Vadot tikai viena veida ievirzi, var sākties rutīna, tāpēc esmu strādājusi nometnes avīzē, kur zīmēju karikatūras, kopā ar Siliņu esmu arī vadījusi teātri. Apguldes nometnē ienāca prātā izveidot saietā rīkošanas vietu karti, jo pati gribēju redzēt, kur Latvijā 3x3 bijis. Vēlāk šo karti uzdāvināju citiem. Tāds sirds darbs bija arī rubrika nometnes avīzē par latvietību – kas tā ir, kā to izjūt. Un nu atkal esmu atgriezies pie apavu darināšanas ievirzes, jo ir pieprasījums.

Ko Tu esi darījusi 3x3 kā dalīb-niece – kuras ievirzes Tev palikušas prātā?

Esmu bijusi tikai kā dalībnieku draudzene, kā dalīb-niece ne. Togad nebiju lūgta, taču gribēju tur būt. Atceros, ka gulēju, kur pagadās. Nometnes laikā uztaisīju karlītes, pārdevu un naudu atdevu nometnei. Toreiz jociģi jutos bez darbnīcas, trūka savas vietas.

3x3 saietos parasti esi blakām ar austrālieti Uldi Siliņu. Kā jūs sadraudzējāties?

Smieklīgi, bet iepazīnāties strīdotes. Gaujienā viņš mani izmeta no redakcijas, kur biju iegājusi, lai kaut ko izdrukātu, bet viņiem laikam drukāšanas pulveris gāja uz beigām. Siliņš ar acu skatienu man lika pazust. Sadraudzējamies nākamajā gadā, kad viņš man palīdzēja rakstīt bakalaura darbu, sniedza konsultācijas. Tā es pamazām nopelnīju uzticību, jo kuru katru Uldis sev klāt netaiņ.

Kas ir tas, ko Tu no Ulda esi iemācījies un vēl gribētu iemācīties?

Esmu iemācījies humora izjūtu, smiešanos. Gribētu iemācīties gulēt. Siliņš, kad atbrauc uz Latviju, ļoti daudz gul – gan laika joslas maiņas dēļ, gan tāpēc, ka mājās viņam nav laika, kad gulēt. Bet, ja nopietni, gribētu iemācīties sabremzēt savu skrējieni pa dzīvi, dzīvot mierīgāk, neskrienot.

Tu esi vienreiz uzstājusies Brīvajā mikrofonā. Atgādini, ko Tu dziedāji!

Tā bija dziesma, kurā tipiski man ir kustība uz priekšu „Kamēr vari, tikmēr dari”. Šķiet, tā bija Kazdangas nometne, kurā dziedāju. Piecus gadus neesmu dziedājusi. Siliņš saka, ka tagad jādzied „Projām jāiet”. Pagaidām citu variantu nav, bet gan jau uzradīsies.

Teve bija ļoti skaists krekliņš – ap-darināts ar 3x3 saietu emblēmām. Kur tas palika?

Jā, bija tāds. Biju piedalījies vairāk nekā 30 nometnēs, no kurām vārda kartes biju saglabājusi. Uz tām redzamās emblēmiņas uzdrukāju uz krekliņa un Mazsalacā šīkojos. Bija izsole, kurā krekliņu nopirka Reinis Ceplis. Kur tagad ir krekliņš – jāprasa viņam. Izsoles summu gan neatceros, bet atminos, ka bija zem pašizmaksas – man tā drukāšana izmaksāja dārgāka.

Ja vēl ko vajadzētu piedāvāt 3x3 saietā izsolei, kas tas varētu būt?

Zābaki. Paštaisīti vai pirkti – tas lai paliek intrigai.

Kuriem 3x3 saietiem Tu esi zīmējusi saietā zīmi?

Ja pareizi saskaitu, tad septiņiem. Pārsvārā tie ir bijuši Bitenieku vadīti saietā: Kalnos, Neretā, Kandavā, Kazdangā un tagad Pelčos, arī Mazsalacā, Mālpilī.

Kura no šīm zīmēm tapa visneparastākā?

Tā bija Mazsalacas emblēma ar riju. Parasti nometnei vispirms ir tēma, tad top emblēma, bet toreiz bija otrādi: nometnes tēmu Maize pievilka pie manas emblēmas – rijai atradās vieta.

Kā tapa Pelču 3x3 saietā emblēma? Vai bija kāda cita doma?

Sākumā, kā vienmēr, bija daudz variantu, piefiksētu ideju. Ar Biteniekiem skatījāmies, spriedām, un viņi teica pēdējo vārdu. Pelču nometnes emblēma ir kaut kas starp ainavu un cilvēku – ko kurš ierauga pirmo.

Ko Tu, Agrita, dari ikdienā?

Siliņš smejas, ka ikdienā nodarbojos ar zābakiem – no rīta uzvelku, vakarā novelku. Man ir savs amatniecības uzņēmums, kas ražo no ādas. Pārsvārā tie ir pasūtījumi, dažādi kursi. Strādāju arī RTU – esmu docente materiālu tehnoloģijas un dizaina studijās.

Teve ir bijis daudz neparastu darinājumu: koka zaru zīmuli, ap roku sienamas ādas puķītes. Kādi ir Tavi pēdējā laika darinājumu jaunumi?

Tās ir ādas rotas, kas līdzīgas pļavu ziedu pušķiem. Etnogrāfiskajā brīvdabas muzejā kolekciju sāku tirgot, Saldus nometnē kolekcija beidzās. Pelčiem nav palicis.

Kā Tu domā, kādēļ 3x3 joprojām ne vien pastāv, bet arī attīstās – kur ir izdošanās noslēpums?

Man ļoti patika Līgas Rupertes vārdi par 3x3: cilvēkam ir vajadzības – vajadzība dot un vajadzība ņemt, tās ir iegūstamas caur latvietību. Mainoties laikam un vietai, šī vajadzība saglabājas. Jo vairāk nometnē un ievirzes vadīšanā atdošu sevi visu, jo vairāk no tā iegūstu. Cik katliņā ieliec, tik no tā izņēmsi ārā.

Iveta

Gribam zināt!

Kas jauns ievirzēs?

Marta:

Šorīt biju Aušanas ievirzē. Bija ļoti forši, un es jau pusi no darba pabeidzu. Man būs neliela sedziņa. Ievirzē esam deviņi, un vecuma ziņā esmu aptuveni kaut kur pa vidu. Agrāk audusi nebiju, un ir ļoti interesanti.

Iveta:

Biju Teātra ievirzē, un tajā bija daudz labāk, nekā gaidīju. Pirms tam pieļāvu, ka varētu būt visai garlaicīgi, bet izrādījās pavisam citādāk. Daudz dziedājam. Mūzikls gan tas nebūs, bet skatītājiem mūsu darba rezultātam vajadzētu patikt.

Ance:

Arī es biju Teātra ievirzē. Patiešām ļoti daudz izdarījam jau pirmajā reizē. Bez maz vai pusi priekšnesuma jau sagatavojām.

Ansis:

Biju Gleznošanas ar priekšzināšanām ievirzē. Manas priekšzināšanas gan ir gadus 30 senas, taču arī tās atzina par labu esam. Ievirzes vadītājam jau teicu, ka šeit ceru sagaidīt laiku un auru. Un to arī sagaidīju. Vienīgi nedaudz par karstu bija.

Anita:

Kuršu ķoniņu ievirzes vadītājs Agris ir ļoti zinīgs cilvēks. Viņam vari prasīt par jebkuru laikmetu vai vietu, un viņš tūlīt sāk stāstīt. Agris nedarbojas mūsu laikam tik ierastajā veidā ar slaidiem un citiem izdales materiāliem - viņš visu stāsta no galvas. Tiem, kuriem patīk visu pierakstīt, tas varbūt ir apgrūtinājums, taču man šķiet ļoti interesanti - es jutos gluži kā izrādē!

Dīvs

Edgars mācās

Pētersīlis starp nātrēm

Saieta avīzē strādāju pirmoreiz, tādēļ man jāklausa: kur sūta, tur jāiet. Pirmdienas rītā esmu aizsūtīts uz Floristikas ievirzi.

Nu, protams, normālu telpu jau nevar iedot, jāmeklē zaļā klase - lapene -, tā-tad zaļa lapene. Ārpārē! Ārā, saulē, tur, kur mušas, un ja nu lietūs? Labi, eju klāt: "...sveiki, labdien, es te no avīzes un gribetu..." "Paņem 6 doņus, stāties galda galā un sāc pīt!" "Ē... ko?" "Nu ko, ko, vainagu!" "Kam tad?" (uzreiz iedomājos par bērēm) "Pašam!" Klusiņām, nodurtām actiņām daru, kas darāms. Ui, ja jūs varētu iedomāties tos skatienus! - nu kā, - te jau tikai sievišķi, uzreiz sajutos kā pētersīlītis starp nātrēm. Klausos, visas tādas jautras, graiza tos lakstus un tik jūsmo par iepriekšējās dienas gatves deju: šņik, šņak, ai, cik labi! Darbojos

ap savu rokdarbu, un tad man pielēca, - visas dalībnieces Inas Rothenas vadībā tikai tāpēc strādā tik čakli, ka esmu es, dzeltenās preses pārstāvis. Vadītāja ir ļoti stingra, īpaši sienot mezglus, un par šīs dienas kļūdu izdarīšanu draud nākamajā dienā aizliegt strādāt zem lāpnes, sola izdzīt visas plāvā, zirgu aplokā! Paga, ko? Pie zirgāboliem meklēt zālītes puķu vainadziņam? Varētu būt interesantas smaržu nianšes! Ta-a, nu nāk pārbaude, tūlīt vadītāja Ina ņems mani gānīt, es jau priekšlaikus mēģinu sevi lobēt, ka man vecmamma kādreiz pina cepures no doņiem - daudz, ļoti daudz, un es jau to amatu ar' no viņas iemācījos - skatoties! He-hē, laikam izdevās, jo vadītāja novērtē manu pinumu par labu esam. Nu, tad es tik turpinu - pinu, pinu, izpušķoju visvisādām zālītēm (večiem jau tā lieta ātra, "ķap ļap un gatavs"), lai mans vainadziņš atmirdz pār novadiņi, lai tautas brīnījās.... Opā! Pēkšņi floristikas guru, viscienījamākais cilvēks šajā pulciņā, pati magone (vadītāja Ina Rothena) man atklāj kādas apslēptas zināšanas: veči vainadziņus nenēsā! Paga, ko? Nevar būt! Paskatos spogulī - perfekti, ar vainadziņu vēl labāk! Izrādās, tā vispār nav vīru lieta! Večiem esot tas vainags meitām vienreiz jānoņem un tad tikai jāliek, jāņem, jāliek, jāņem: jo biežāk, jo labāk! Tpfu! Nosplāvos un pametu šo sievišķi raganiskās enerģijas vietu. Laiks izvīstis vējā! Bet problēma pastāv - kur tu manā vecumā atradīsi meitieti ar nenoņemtu vainadziņu?

Edgars

Floristikas ievirzes dalībnieces un vienīgais vīrietis - pašā vidū, protams.

Veido greznu smilšu rotu

No dažādām pasaules vietām atvesto smilšu šķipsnas ir pārtapušās greznā zīmējumā – tas ir stāsts par mums pašiem un Pelču 3x3.

Visi saieta dalībnieki bija aicināti uz Pelčiem līdzīgu pārņemt kārbu vai maisiņu ar smiltīm no savas mājvietas. No dažādo krāsu smiltīm jau saieta atklāšanas vakarā tapa savdabīgs dekors. "Lai kurā pasaules malā dzīvojam, mūs visus vieno kopīgais – zeme," saka Krāsaino smilšu spēļu ievirzes vadītāja Diāna Timofejeva. Pirmo smilšu dāvanu Pelču dekors saņēma no Baškīrijas, pēc tam piediedrojās arī citi – gan no Latvijas novadiem, gan tālām zemēm. Līdz vakaram dekors bija gandrīz gatavs un saieta mazākie dalībnieki no tā nopūta liekās smiltis, lai dekorā paliktu vien precīzie raksta kvadrātiņi. Liela bija dekora veidošanas vadītājas Diānas Timofejevas bēda, kad viņa secināja: no dekora pazudusi viena stikla pērliete, bet tikpat liels bija viņas prieks, kad kāds acīs saieta dalībnieks pērlieti zālienā pie estrādes tomēr atrada. Dekoram pašā vidū – koka sakta no simt gadus vecām stellēm, to rotai atvēlēja Ģirts un Iveta Ribes no Čikāgas.

Dekoru nedēļas garumā vēl var papildināt. Ja smiltiņas no savas dzimtas zemes līdzīgu pārņemas, nekas: jau tā Diānai! Viņai līdzīgu ir smilšu paraugi no dažādām Latvijas vietām – varēsī atrast mājīvai tuvāko. Diāna stāsta, ka Dabas vides estētikas biedrībai ir ļoti plaša smilšu paraudziņu kolekcija. Tajā atrodami smilšu graudi ne vien no dažādām Latvijas vietām, bet kopumā no 150 valstīm. Kolekcijā ir smiltis pat no Maču Pikču, no Austrālijas un Norvēģijas kalnu ledājiem. Diāna ļoti meklē smiltiņas no divām valstīm – Luksemburgas un Kanādas, jo to viņas kolekcijā nav. Ja kādam ir iespēja tās sagādāt: sazinieties ar Diānu!

Lolita

Pastaiga pa ciematu

Nav tādas vietas uz pasaules, kur nevarētu uzrīkot ekskursiju. Pelčos svētdien bija ekskursiju grupu pārpilnība – zili, zaļi, sarkani, rozā karodziņi gidu rokās aicināja sev līdzīgu gājējus.

Pils komplekss, kur notiek 3x3 saiets, piederēja pirmam Livenam – ļoti bagātam vīram, kura kabata pēc pils uzcelšanas 1904. gadā zaudējumu nejuta itin nemaz. Pilijs ir saglabājušies sākotnējie lieta stikla logi, pat abi lielie kari nav radījuši postījumus. 2. Pasaules kara laikā pili atradies vācu štābs, bet pāri pilijs pārstiepts tīkls, kurā bijušas saspraustas īstas eglītes – lai no augšas neredz, ka apakšā pils.

Visas ēkas, kas ir no sarkaniem ķieģeļiem, ir senās pils kompleksa būves. Iebraucot Pelčos, ceļa abās pusēs noteikti pamanījāt divas senas ēkas: vienā ielas pusē ir barona viesu zirgu stallis,

otrā – ēka, kurā atradās kučieri un modere (slaucēju priekšniece). Netālu no veikala pils sarkano ķieģeļu mājā tagad atrodas pagastārvalde. Blakus pilijs ir ne visai liela māja – pagrabs, kas savulaik bijis ledus pagrabs (ledus vests no Ventas).

Pašlaik Pelču pagastā dzīvo 1100 iedzīvotāju: 400 centrā, pārējie viensētās vai mazos ciematiņos.

Pārsvārā vietējie strādā skolā, gaterī vai Kuldīgā. Autobuss uz Kuldīgu kursē 9 reizes, taču, ja ir vēlme, pa grants ceļu var aiziet kājam – esot nieka 4 km.

Pelčos ir bērnudārzs "Ābelīte". Ir viens veikals, kas mūs dikti esot gaidījis – ticis restaurēts un krāsots. Bankomāta te nav, bet ar karti veikalā norēķināties varot.

Pasta nav, lai gan ir uzraksts. Ja grib nosūtīt vēstuli, to var atstāt pagastārvaldē – pastnieks pārņems. Kafējnīcas arī Pelčos ikdienā nav, bet īpaši mums uz nedēļu būs.

Pelčos ir ļoti daudz avotu – divi atrodas pat pagastārvaldes pagrabā. No pils pa labi atrodas avots, no kura iztek Kurzemē vislabāk novērtētais ūdens – dzidrs, tīrs un garšīgs. Kādreiz parka teritorijā bijuši zivju dīķi, kur audzēti pat storu mazuļi.

Pelčos viss ir tīrs un sakopts. Mēs esam gaidīti ciemiņi.

Iveta

Vēstule

Ceļā uz Pelčiem

Šis raksts tapis ceļā uz 3x3 nometni Pelčos. Domāts bija jau laikus uzrakstīt mājās, bet kā lielai daļai cilvēku – ikdienā laiks ņem un vienkārši pazūd. Tikai vakaros apjaut, ka neesi to atradis, lai kopā ar to varētu vēl daudz iecerētā padarīt. Bet tad būtu tapis cits raksts par ceļu.

Tad nu, lūk, - ceļš un laiks! Ceļa laiks – tā ir dimensija, kur var pazudušo laiku atrast, noķert aiz astes un izmantot. Ceļā ir laiks lasīt, rakstīt, fantazēt vai vienkārši atpūsties kopā ar mūsu mīlās Latvijas ainavām caur transporta logu (piebilde – ja esi pasažieris). Ceļā varam beidzot padomāt, padziedāt, bet sagurušiem ir laiks atpūsties vai ļauties

miedziņam, kam tā pietrūcis. Ceļā gadās būs atklātam pašam ar sevi, nezināmam caļabiedram sirdi izkratīt, ja nemiers to spiedis. Ceļā var rasties daudz ideju un arī risinājumu, var sakārtot domas.

Par nometnes tēmu "Ceļš" noteikti daudziem būs, ko bilst, jo piedāvāto variantu par ceļu – pie sevis, vienam pie otra, pasaulē un atpakaļ uz mājām – ir tikpat daudz, cik līdz cilvēku.

Un galvenais, ka vienai katram savs ceļš ejams – gan Dieviņa noliktais, gan likteņa piedāvātais un beigās paša izvēlētais.

Es par ceļu piedāvāju savu pārdomu variantu.

**Jūsu Daina Kuple
(no 2002. gada nometnieki mani sauc par Kleopatru)**

Tā mums klājas. Atklāšanas diena bildēs.

Tā mēs satikāties. No Rīgas uz Pelčiem brauca divi autobusi ar 3x3 dalībniekiem.

Tā 3x3 Pelču saietu atklāja.

Tā mēs registrējamies. Katram tika saieta avīze "Ceļmallapa", žurnāls "Kuldīgas Vēstules", Kurzemes un Kuldīgas kartes un minerālūdens Akvile pudele.

Tā mums muzikanti goda solim pavadījuma spēlēja.

Tā mēs goda soli izgājām. Ilga Reizniece teica: tas bijis garākais 3x3 goda solis 3x3 goda soļa vēsturē.

Tā mēs smiltiņas no Pelču 3x3 smilšu rotas nopūtām.

Tā mēs draugus līdzī paņēmām.

Tā Gudenieku sieva saieta dalībniecei, kultūras ministrei Dacei Melbārdei jostīņu ar ieaustiem buramvārdiem dāvāja.

Tā mēs skatījāmies, kā Gudenieku sievas tērpj ligavu.

Re, kā!

- Ievirze No zēniem par vīriem notiks tiešai tai paša vietā, kur Vīna darīšanas ievirze. Vai viena ievirze otru turpinās un papildinās – redzēsim.

- Ievirzei No zēniem par vīriem piektdien vajadzīgi roltoni, karotes, konservi un cirvis. Gan jau vārīs cirvja zupu.

- Rotkalšanas ievirzei esot pieņemts tika daudz dalībnieku, ka pietrūkst vietas pat sēdēšanai: esot veseli 30 dalībnieki! Andris Tomašūns iesaka rotkaļiem savu darbnīcu pārcelt uz autobusu.

- Uldis Siliņš ieviržu vadītāju sapulcē saka: "Domāju, ka esmu normāls cilvēks, bet pašlaik sāku sevi ieraudzīt plānprātības iezīmes. Jo – kurš normāls cilvēks uzņemtos vadīt režijas ievirzi!"

- Ina Celitāne folkloras ievirzē bērņus no 7 līdz 13 gadiem brauks ne tikai uz Kuldīgu, bet arī uz kapiem.

- Saieta vadītāji pēdējo aizpildīto dalībnieka anketu saņēma svētdien 9.14 no rīta, braucot uz Pelčiem... Miniet, no kā tā bija? Jā, no Pētera Reitera! Sveiciens tev no info centra!

Dančos

3x3 danču neatņemama sastāvdaļa ir deja Zaglis. Uzvarēt tajā ir īpašs prieks un izdošanās. Tiem, kas nezina: zaglis ir spēle, kurā gan puīšiem, gan meitām jāpamanās deju palci palikt iespējami ilgi, jo uzvarētājs ir tikai viens pāris. Pirmajos dančos svētdienas vakarā zagli uzvarēja Linards Liberts un Līga Lieckalniņa. Starp citu, uz pils balkona ticis izdejots improvizētais zaglis – to tur dejoja tikai viens pāris.

Aizliegtais Pelču panēmiens

Brīvprātīgie vetārsti sola dezinfekciju

"Ceļmallapas" redakcija speciālā pētījumā mēģina noskaidrot, ar kādu rūpību saieta darba grupa pievēršas saieta dalībnieku ērtībām un vēlmēm. Tādēļ īstenojām trīs eksperimentus. Lūk, pirmais. Un ar visiem rezultātiem!

4.jūlijā Ar "Ceļmallapas" ziņu neparastu elektroniskā pasta vēstuli saņēma Pelču 3x3 saieta saimnieciskās darba grupas pārstāve, Pelču pagasta pārvaldes vadītāja Dace Cielava:

Mēs, PBVB (Pelču Brīvprātīgo vetārstu biedrība), vēlamies piedāvāt savus pakalpojumus.

Kaimiņvalstīs - Lietuvā un Igaunijā, kā arī Polijā šogad pirmo reizi mājas cūkām konstatēts Āfrikas cūku mēris, tāpēc Pārtikas un veterinārais dienests atgādina, ka stingri jāievēro biodrošības pasākumi! Polijā Āfrikas cūku mēris konstatēts 23. jūnijā - novietnē, kurā tika turēta 261 cūka, Lietuvā mēris konstatēts 29. jūnijā nelielā piemājas saimniecībā ar trim cūkām, bet šodien, 1. jūlijā Āfrikas cūku mēris konstatēts arī Igaunijā - piemājas saimniecībā ar sešām cūkām. Latvijā šogad Āfrikas cūku mēris ir konstatēts tikai meža cūkām - reģistrēti 517 saslimšanas gadījumi, no tiem 20 šonedēļ.

Mūsu privātuzņēmums atbalsta valsts cīņu ar šo progresējošo slimību. Lai nodrošinātu cūku mēra ierobežošanu, piedāvājam veikt zāles dezinfekciju nometnes teritorijā. Varam ierasties katru dienu jums vēlamā laikā. Par atsevišķu samaksu dezinficējam arī telpās esošos augus.

Ja jums trūkst laika, lai sniegtu rakstisku atbildi, varat neatbildēt. Uzskatīsim, ka piekristat mūsu pakalpojumam, tāpēc ieradīsimies 24.jūlijā pulksten 10, lai paspējam veikt nepieciešamos darbus pirms viesu ierašanās.

Uz tikšanos 3x3 Pelčos! Jūsu PBVB

Pēc dažām dienām Dace viltus veterinārārstiem atsūtīja atbildi, ka ir pārsūtījusi piedāvājumu Pelču 3x3 saieta vadītājai Daigai Bitīniecei, bet... ar to arī saziņa pārtrūka. Saiets sācies – prasām

Vēstules autore Iveta pēc atzišanās Dacei.

gan Dacei, gan Daigai: nu, vai tad veterinārārsti svētdien no rīta bija atbraukuši?

Dace, izdzirdot pat brīvprātīgajiem dezinficētajiem, smejas un smejas: "Tas ir tik labs joks! Es kad to vēstuli saņēmu, pusdienu smējos. Domāju: murgs kaut kāds! Es taču pati esmu veterinārā feldčere, es zinu, kas ir cūku mēris! Lasu un domāju, kāda zāle ir domāta – telpa skolā vai zāliens pagalmā. Un vēl istabas augus sola dezinficēt! Izdrukāju to vēstuli, nolasīju plānošanā kolēģiem, visi izsmējamies par rakstītāja uzstājību: ka varot neatbildēt, būšot klāt! Bet tad padomāju: varbūt es kā speciāliste tomēr nepareizi domāju – varbūt tiešām kāds domā dezinficēt zāli. Tādēļ drošības labad pārsūtīju vēstuli Daigai."

Tas nu tiesa: Dace brīvprātīgajiem veterinārārstiem tiešām atbildēja, norādot, ka vēstule pārsūtīta Pelču 3x3 saieta vadītājai Daigai Bitīniecei. Savukārt no Daigas veterinārārsti atbildi tā arī nesaņēma. Kā tad tā?

Lūk, ko saka Daiga: "Kaut kāda stulba vēstule bija atsūtīta! Es jau domāju: varbūt tomēr sazvanīties ar Pārtikas Veterināro dienestu: kāds te atnāks, kaut ko pūtīs un visu sabojās! Bet es kā žurnāliste tomēr uz tādiem mulķīgiem e-pastiem neatbildu. Bet, ja vajag, man tā vēstule ir izdrukāta, stāv redakcijā."

Gaidi nākamo numuru! Tur būs par eksperimentu, kurā kāds ievirzes vadītājs tika aicināts uz nozīmīgu tikšanos šorīt plkst. 10.00 pie veikala Aibe saņemt divus spaiņus jāņogu.